

konventionen af 23. september 1971 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed.

Forslaget til § 4, stk. 3, nr. 3, svarer til bestemmelsen i straffelovens § 8, stk. 1, nr. 6, som blev indsat ved lov nr. 268 af 26. juni 1975 (Psykisk abnormitet, narkotikakriminalitet, beskyttelse af diplomater m. v.) med henblik på dansk ratifikation af FN-konventionen om forebyggelse af og straf for forbrydelser mod internationalt beskyttede personer, herunder diplomatiske repræsentanter.

Straffelovens § 8, stk. 1, nr. 4, 5 og 6 indebærer, at Danmark i overensstemmelse med de nævnte konventioner kan retsforfølge kapringer af og sabotagehandlinger mod luftfartøjer samt alvorligere forbrydelser mod internationalt beskyttede personer ved danske domstole, uanset hvor og af hvem de er begåede.

Forslaget til § 4, stk. 3, nr. 4, svarer til straffelovens § 8, stk. 1, nr. 7, som ligeledes blev indsat ved lov nr. 268 af 26. juni 1975 med henblik på dansk ratifikation af den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager. Hovedformålet med denne konvention er at skabe mulighed for, at retsforfølgning i anledning af en lovovertrædelse kan finde sted i det land – gerningslandet, bopælslandet eller andet land – hvor det under hensyn til samtlige foreliggende omstændigheder skønnes mest hensigtsmæssigt.

Ved ratifikationen af de nævnte konventioner er der taget forbehold om, at konventionerne indtil videre ikke skal gælde for Grønland.

De foreslåede bestemmelser vil gøre det muligt at udstrække konventionernes anvendelsesområde til også at omfatte Grønland. Den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager er gennemført ved lov nr. 252 af 12. juni 1975 om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager. Denne lov kan efter § 7 ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Det må antages, at retsforfølgning efter de nævnte konventioner som altovervejende hovedregel vil blive overført til Danmark efter reglen i forslaget § 4 c. Udvidelsen af jurisdiktionskompetencen er imidlertid nødvendig for at kunne indlede strafferetlig forfølgning i Grønland.

I overensstemmelse med straffelovens § 8, stk. 3, foreslås det, at afgørelsen af spørgsmålet om påtale i medfør af de foreslåede regler i § 4, stk. 3, nr. 1-3, træffes af justitsministeren. En hertil sigtende regel foreslås indsat som § 4, stk. 4.

Til § 4 a og b.

Reglerne om det retlige princip, der benævnes »ne bis in idem«, d. v. s. de regler, der fastlægger, i hvilket omfang det forhold, at en bestemt handling har medført en strafferetlig reaktion i én stat, skal medføre, at andre stater er afskåret fra at strafforfølge den samme handling, indeholdes for Grønlands vedkommende i kriminallovens § 4, stk. 2, 2. pkt. I betænkningens udkast (§ 4, stk. 3) er denne bestemmelse foreslået bragt i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i straffeloven (§ 10, stk. 3), jfr. betænkningen side 86. Siden betænkningens fremkomst er straffelovens regler om »ne bis in idem« blevet ændret 2 gange. § 10, stk. 3, blev ophævet og erstattet af § 10 a ved lov nr. 519 af 23. december 1970 (Fremmede straffedommes retskraft), og ved lov nr. 268 af 26. juni 1975 (Psykisk abnormitet, narkotikakriminalitet, beskyttelse af diplomater m. v.) blev § 10 a, stk. 1, udvidet.

Ændringen af straffeloven og gennemførelsen af lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme muliggjorde dansk ratifikation af den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger.

Forslagets § 4 a svarer i det væsentlige til § 4, stk. 3, i betænkningens udkast. Den anvendte formulering »den jurisdiktion, hvorunder handlingen er begået«, vil omfatte alle europæiske straffedomme. Udvidelse af anvendelsesområdet for konventionen om straffedommes internationale retsvirkninger og konventionen om overførsel af retsforfølgning i straffesager til også at omfatte Grønland vil derfor kunne ske uden ændring af bestemmelsen i forslaget § 4 a.

Forslaget til § 4 b svarer med mindre ændringer til bestemmelsen i straffelovens § 10 b, som blev indsat i straffeloven ved lov nr. 519 af 23. december 1970. Efter denne bestemmelse skal der i tilfælde, hvor der her i landet sker retsforfølgning mod en person, som i en anden stat er pålagt en sanktion for samme handling, i det omfang, denne sanktion er fuldbyrdet, ske en nedsættelse af den sanktion, der pålægges i Danmark. De sanktioner, der kan pålægges efter kriminalloven, kan ikke umiddelbart sammenlignes med de sanktioner, der kendes uden for Grønland, og det foreslås derfor, at der ved idømmelse af foranstaltninger efter kriminalloven alene skal tages hensyn til en sanktion, der er pålagt i en anden stat. Det forudsættes dog, at der ved idømmelse af bøder sker en nedsættelse svarende til den bøde, som den dømte helt eller delvist har betalt eller afsonet i en anden stat for den samme lovovertrædelse.